

blive meget stort eller meget langvarigt, eller, rettere sagt, at det ikke vil kunne sammenlignes med de directe og indirecte Fordele, som Jernbaneanlægget vil have for Landet.

Jeg skal, efter at have forudskiftet denne Betragtning, nu gaae over til at omtale de Ændringsforslag, som ere gjorte til de 3 Paragrapher, der ere satte under Forhandling. Jeg kan imidlertid ikke omtale den Forandring, der er foreslaaet i § 1, uden tillige at berøre, hvad Udvalget har foreslaaet med Hensyn til § 9, som er, at denne Paragraph ganske skal udgaae, og at kun det Nødvendige af Paragraphen skulde optages i § 1, men da § 9 ogsaa er sat under Forhandling, vil jeg saa meget lettere kunne gjøre det. Efter § 1 i Udkastet skulde det sjællandske Jernbaneselskab kunne forvente at erholde Eneret paa Anlægget og Benyttelsen af en Jernbane til Korsør, naar det inden Udgangen af Aaret 1852 for Regjeringen godtgjorde, at det havde til sin Raadighed den til Jernbanens Forlængelse fra Roeskilde til Korsør fornødne Capital; andet indeholder denne Paragraph ikke, hvorimod § 2 omhandler den Rentegaranti, som Staten vil give for den Capital, som saaledes bliver sat i Anlægget, og de følgende Paragrapher bestemme derefter de Betingelser, som Selskabet har at opfylde, hvoriblandt ogsaa horer den, at det skal underkaste sig en Forandring af dets Statuter, og at samtlige Actier efter 25 Aars Forløb skulle kunne indløses af Regjeringen mod deres paalydende Værdi. § 9 bestemmer derimod, at Selskabet skal kunne tage en Beslutning herom i en Generalforsamling, indvarslet paa sædvanlig Maade, med en Pluralitet af $\frac{3}{4}$ Stemmer, uden Hensyn til hvormange eller saa Actier der ere repræsenterede paa denne Generalforsamling. Da de ældre Statuter imidlertid bestemme, at der til en gyldig Beslutning paa Generalforsamlingerne i visse vigtige Tilfælde udfordres, at $\frac{1}{2}$ af Actierne ere repræsenterede, og endog at Halvdelen skal være repræsenteret, naar der skulde handles om Selskabets Opløsning, og i disse Tilfælde kan en gyldig Beslutning kun tages med en Majoritet af $\frac{3}{5}$ Stemmer, saa maa det anses for uovelig og misligt ved en speciel Lov

at gjøre en saa indgribende Forandring i de ældre Statuter, som det vilde være, naar saa vigtige Beslutninger som de, hvorom her er Tale, kunne tages, uanset hvor saa eller mange Actier der vare repræsenterede. Personlig kan jeg heller ikke andet end ansee denne Bestemmelse, der gaaer ud paa at lette en endelig Afgjørelse af denne Sag, for overflødig. Man frygter for, at Halvdelen af Actierne ikke vilde blive repræsenterede paa nogen Generalforsamling; men dette vil efter min Opfatning heller ikke være nødvendigt, da de Beslutninger, som her skulle tages, falde ind under Statuternes § 33 Lit. c, og altsaa skulde tages efter § 85; thi vel er det foreslaaet, at Regjeringen om 25 Aar kan indløse Actierne, men dette er ikke nogen egentlig Opløsning af Selskabet i den Forstand, som § 86 har tænkt sig det, thi det er aabenbart, at her tales om en Opløsning, naar Foretagendet ikke længere svarer Regning, da det er bestemt, at Giendelene da skulde forauctioneres, og hvorledes der da bliver at forholde med Liquidationen. Jeg siger, at den Indfrielse af Actierne mod deres hele paalydende Beløb, som Regjeringen har forbeholdt sig om 25 Aar, ikke kan betragtes som en egentlig Opløsning af Selskabet, og at der derfor ikke kan blive Tale om Anvendelse af § 86. Men dersom dette end kan anses tvivlsomt, saa er det dog hævet over al Tvivl, at der maa tages en Beslutning om, at det sjællandske Jernbaneselskabs Statuter skulle forandres, og her foreskriver §§ 83 og 85 Reglen. Det forekommer mig altsaa, at i ethvert Fald disse Paragrapher maae bringes i Anvendelse, og at den i nærværende Lovudkastis § 9 foreslaaede Bestemmelse, at Beslutningen herom kan tages, uanset hvormange eller hvor saa Actier der ere repræsenterede, er aldeles uovereensstemmende med Bestemmelserne i de Kongelig confirmerede Statuter af 1845. Dette kan Udvalget ikke ansee for andet end aldeles fraraadeligt. Man har imidlertid ikke villet foregribe den rigtige Fortolkning af de ældre Statuter, og troer, at det er rigtigst, da det er en Selskabsag, at overlade dette til Selskabets egen Afgjørelse, og efter denne Anskuelse har man foreslaaet at udelade hele § 9, og i § 1 blot at optage den Bestemmelse, at